

ANEU MAR ENDINS

Donar vida i sembrar esperança

Avançant en la celebració de la Pasqua, la litúrgia d'aquest diumenge ja ens invita a contemplar l'acció de l'Esperit Sant en l'Església i en el món. Aquest any hauríem de fer un especial esforç, al nostre bisbat, per preparar-nos i per celebrar la Pentecosta amb una renovada consciència de l'acció de l'Esperit Sant, que actualitza en la vida dels deixebles la paraula i l'acció de Jesús ressuscitat.

La raó és que la nostra diòcesi acull enguany la celebració de l'Aplec de l'Esperit, una trobada de joves cristians de les nostres terres que aquest any se celebra a la ciutat de Terrassa i que té com a lema «Amb vosaltres cada dia». I precisament en la seva doble dimensió. Amb nosaltres cada dia hi és Jesús i també el seu Esperit Sant, que ens ajuda a veure el Ressuscitat en els fets de la vida de cada dia.

L'espiritualitat cristiana és una espiritualitat de l'Encarnació. L'Esperit Sant és el qui va actuar en l'Encarnació del Fill de Déu. I qui actua poderosament en la resurrecció de Jesús, el crucificat que viu per sempre. L'Esperit Sant és també qui actua en l'Església i en la vida del món.

Els cristians estem cridats a descobrir i a viure la presència de Déu

enmig de la vida, no pas fora de la realitat. L'espiritualitat de l'Encarnació dóna una característica de realisme a tota l'espiritualitat cristiana. No necessitem apartar-nos de la realitat de la vida de cada dia per viure la presència del Senyor i del seu Esperit Sant.

«Per què busqueu entre els morts aquell que viu?», se'ns deia la nit de Pasqua. És una invitació a mirar el Crist com el Vivent i a mirar les persones que ens envolten amb ganes de trobar-hi vida, fins i tot enmig dels seus sofriments.

El sofriment acompanya sempre la nostra vida en aquest món. El problema és saber descobrir el seu sentit i fins i tot la seva fecunditat. Per això és molt necessària una espiritualitat pasqual. Sempre he pensat que aquesta espiritualitat a la vegada realista i pasqual queda admirablement expressada en la pregària final de l'Àngelus que diu així: «Infoneu, Senyor, la vostra gràcia en els nostres cors, i feu que els qui, per l'anunci de l'àngel, hem conegut l'Encarnació de Jesucrist, el vostre Fill, siguem conduïts, per la seva passió i la seva creu, a la glòria de la resurrecció».

Els sofriments de la nostra vida personal i comunitària, poden ser fecunds si els vivim amb un esperit pasqual. Això és especialment important en l'atenció pastoral als malalts, a les persones incapacitades per participar en els actes de les comunitats cristianes i en general als ancians. El nostre bisbat, en el seu Pla pastoral, recomana que a les parròquies hi hagi un equip de voluntaris que, amb els mossens, tinguin cura de la visita als malalts i als ancians, tant en les seves llars com en les residències i els hospitals. Em consta que es treballa força en aquest sentit amb l'ajut també de religiosos, religioses i laics.

Aquest és un dels serveis més importants que l'Església està cridada a fer. Ens ho recorda el lema de la Pasqua del Malalt d'aquest any, que celebrem en aquest sisè diumenge de Pasqua: «Donant vida, sembrant esperança». Donant la vida del Crist; sembrant l'esperança que l'Esperit Sant posa en el cor dels creients.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

Cartell del Dia del Malalt,
que té com a lema
«Donant vida, sembrant esperança»

Ordenació de quatre diaques

El dia 25 d'abril, diumenge del Bon Pastor i Jornada Mundial de Pregària per les vocacions, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ordenà quatre nous diaques al servei de la diòcesi de Terrassa. La celebració va tenir lloc a les 6 de la tarda a la catedral, plena de fidels vinguts de diverses poblacions. Van concelebrar cinquanta preveres, hi assistí un nombrós grup de diaques i els seminaristes diocesans. Els ordenats són: Mn. Carles Matilla Claret, Mn. Javier Peppe-Marquínez, Mn. Sergio González Ferreiro i Mn. Silvio Torregrossa Dequigiovanni.

GLOSSA

Testimonis de Ressurrecció

És a punt de començar la celebració de l'eucaristia d'un diumenge de Pasqua. La directora de cants es disposa a iniciar el d'entrada. El celebrant, al cap d'avall del passadís central del temple, dóna les darreres instruccions a un grup nombrós d'infants que no han fet, encara, la primera comunió i que el precediran cap el presbiteri, amb una llàntia a les mans. Els diu: Heu de portar les llànties als peus del sant, després aneu amb els pares. Un dels infants que ja ha fet els cinc anys, se'l mira i li diu, girant-se cap a un quadre que és rèplica d'una Crucifixió d'un pintor cèlebre, situat al fons: I per què no a Jesús? És que li van fer molt de mal i va patir molt! I Ell estima tothom.

Feria pocs dies de la Setmana Santa. Aquell infant tenia recents les explicacions de la Passió que havia rebut en l'àmbit familiar, catequesi entranyable, i en les celebracions comunitàries. Havia copsat, amb les possibilitats de la seva edat, el sentit del patiment i del dolor del Crucificat i, posat a donar gràcies i oferir les llànties, pensava que Jesús era qui, en aquell diumenge pasqual, se les mereixia.

Potser tots hauríem de reflexionar i comprendre el significat de les paraules i de les accions de Jesucrist, que amb la seva obediència fins a la mort assumeix el dolor i el mal de tota la huma-

nitat. Es lliurà a la mort, rebutjat, per oferir-nos la vida i una vida en plenitud.

Patí i morí per nosaltres i per tots els homes i dones com pateix i mor, actualitzant aquells moments cabdals de donació, en els homes i dones que avui sofreixen i, molts, moren víctimes de la injustícia, de l'egoisme, de l'odi, de la cobdícia, de la mentida, del dolor de la malaltia, de la soledat, del menyspreu... Ressuscitat, viu amb nosaltres, actualitzant aquell moment cabdal de triomf de la vida sobre la mort en els homes i dones que, amb joia, avui, estimen generosament, serveixen sol·lícits, acompanyen amatents, comparteixen amb despreniment...

La fe aprofundida en la mort de Jesús fa entendre millor la redempció i per la resurrecció escampa en el nostre cor i en les nostres vides la força de l'Esperit Sant. El testimoni dels apòstols i de tots els qui ens han precedit en el seguiment de Jesús ens demana que estímem com Ell, el proïsme proper i el més allunyat i, en especial, els pobres i necessitats. «Vosaltres, quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra» (Ac 1,8). Som convidats a ser testimonis de resurrecció!

Enric Puig Jofra, SJ

X Congreso Eucarístico Nacional

Me acercaré al altar de Dios, la alegría de mi juventud. Toledo, del 27 al 30 de maig. Inscripcions: c/ Arco de Palacio 3. 45002 Toledo. Telèfon: 925 224 100 (extensió 60); e-mail: secretaria@congresoecuaristico2010.es. Informació: www.congresoecuaristico2010.es.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells, que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres.

Lavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'eleger uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contreure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau».

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres dissenys, / i veuran tots els pobles la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig, / vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud, / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia el nom dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el seu santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.

»Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dóna el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme a la tradición de Moisés, no podían salvarse. Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre la controversia.

Los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron entonces elegir algunos de ellos y mandarlos a Antioquía con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas Barsabá y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y les entregaron esta carta: «Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquía, Siria y Cilicia convertidos del paganismo.

»Nos hemos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alarmado e inquietado con sus palabras. Hemos decidido, por unanimidad, elegir algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, que han dedicado su vida a la causa de nuestro Señor Jesucristo. En vista de esto, mandamos a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de la fornicación. Haréis bien en apartaros de todo esto. Salud.»

»Nos hemos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alarmado e inquietado con sus palabras. Hemos decidido, por unanimidad, elegir algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, que han dedicado su vida a la causa de nuestro Señor Jesucristo. En vista de esto, mandamos a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de la fornicación. Haréis bien en apartaros de todo esto. Salud.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me transportó en éxtasis a un monte altísimo, y me enseñó la ciudad santa, Jerusalén, que bajaba del cielo, enviada por Dios, trayendo la gloria de Dios. Brillaba como una piedra preciosa, como jaspe traslúcido. Tenía una muralla grande y alta y doce puertas custodiadas por doce ángeles, con doce nombres grabados: los nombres de las tribus de Israel.

A oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, y a occidente tres puertas. La muralla tenía doce basamentos que llevaban doce nombres: los nombres de los apóstoles del Cordero. Santuario no vi ninguno, porque es su santuario el Señor Dios todopoderoso y el Cordero. La ciudad no necesita sol ni luna que la alumbre, porque la gloria de Dios la ilumina y su lámpara es el Cordero.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.

»La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no tiemble vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: «Me voy y vuelvo a vuestro lado». Si me amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es más que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda sigáis creyendo.»

La vinguda de l'Esperit Sant sobre Maria i els Apòstols. Obra de Jaume Serra. MNAC, Barcelona

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a
- **dimarts**: Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11
- **Dimecres**: Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15
- **dijous**: Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20
- **divendres**: Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15,9-17
- **dissabte**: Jm 5,7-8.11.16-17 / Sl 1 / Jn 15,1-7
- **diumenge** vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.): Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Jn 16,23b-28.

Dels seus inicis fins a la nostra època, l'Església ha viscut moments d'incertesa, dificultat i tribulació. La primera lectura, treta dels Fets dels apòstols, recull les actes del primer concili ecumènic, el concili de Jerusalem, convocat per a resoldre una qüestió delicada que creava tensió i divisió entre els primers cristians: l'acollida dels pagans en les comunitats cristianes. Es podien acollir directament o calia que passessin per una mena de pre-conversió al judaisme? El document ofereix una autèntica lliçó de pastoral per a l'Església dels inicis i vàlida també per a l'Església actual.

L'Església necessita vitalitat, no fos cas que es torni nostàlgica del passat i es tanqui a tot allò que significa renovació i progrés. L'Església necessita fidelitat, no fos cas que perdés de vista la seva missió primera i principal d'anunciar l'Evangeli a tots els pobles. L'Església necessita paciència, no fos cas que es deixés portar pel neguit, la pressa o la urgència de trobar solucions ràpides. L'Església necessita el do de la profecia, no fos cas que es trobés davant dels signes del temps sense poder comprendre'ls ni donar respostes adequades. L'Església necessita tolerància i capacitat de diàleg, no fos cas que es decantés cap a posicions integralistes que l'allunyen de la

frescor de l'Evangeli. L'Església necessita esperança, no fos cas que es trobés sense força i energia per a superar dubtes i incerteses. Però, per damunt de tot, l'Església necessita la fe en l'Esperit Sant, el Defensor; necessita creure en la seva presència portadora de vida, ensenyament, consol i pau.

L'Evangeli d'avui ens recorda que Déu ja «viu en nosaltres» mitjançant el seu Esperit, un Esperit que no es cansa de treballar perquè la presència de la Paraula del Crist enmig nostre sigui cada dia més viva i eficaç. No li posem entrebancs. Facilitem-li la feina. Ajudem-lo!

COMENTARI

L'Esperit guia l'Església

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La unitat del do de Déu: fe, esperança i amor

És admirable que, des del començ del cristianisme, hom hagi associat les tres *virtuts teològals*: la fe, l'esperança i l'amor (caritat, que és l'amor d'amistat).

És admirable que les actituds més fondes del creient siguin finalitzades de forma immediata per Déu (en el benentès que l'esperança en Déu no elimina les esperances humanes: les *petites esperances*, de l'encíclica *Spe salvi* de Benet XVI. I que l'amor posat en Déu tampoc no elimina, al contrari, íntegra, l'amor i l'entrega al proïsme, imatge de Déu.)

És admirable que Déu sigui el qui *atreu* l'home (cf. *Jn* 6.44). L'atreu a creure, el mou a esperar contra tota desesperança i l'inspira a estimar amb el cor i amb les obres contra tot bloqueig i ressentiment:

a) Déu ens atreu a *la fe* com a obertura del cor i com a capgirament de la raó, encara que un cop fet el salt amb dis-

continuitat amb el que la raó demanava, es retroba una altra vegada ella mateixa en una nova fase: la de la raó il·luminada per la fe.

b) Déu ens atreu per *l'esperança*, perquè ens fa pressentir el nou horitzó vers el qual caminem. Déu, tot atraient-nos i donant-nos la força per travessar el desert, uneix el nostre desig amb una possibilitat que ve del Senyor i que està per sobre de les expectatives i de les forces de l'ésser humà.

c) Déu ens atreu per l'amor, «amb llaços d'amor», com diu Osees. Perquè l'amor veritable, en definitiva, és la suprema veritat de la vida, en posar de manifest la confluència entre allò que ve de Déu —ja que «l'amor ve de Déu» (*1Jn* 4,7)—, i el millor que pot donar la criatura humana, com és l'entrega a l'altre.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

ENTREVISTA

► PASCUAL CEBOLLADA

Espiritualitat ignasiana

Del 6 a l'11 d'abril es va celebrar a la Casa d'Espiritualitat Cova Sant Ignasi de Manresa, amb el desig de «buscar i trobar Déu en totes les coses», el I Congrés d'Espiritualitat Ignasiana, organitzat per la Conferència de Provincials Jesuïtes d'Europa.

Al Congrés hi van participar destacats experts, que van analitzar la complexitat del continent europeu i, especialment, el paper que té l'espiritualitat en les cultures. El P. Pascual Cebollada, SJ, professor de teologia espiritual a la Facultat de Teologia de la Universitat Pontifícia de Comillas, n'ha estat el coordinador.

Què caracteritza l'espiritualitat ignasiana?

La recerca o el discerniment. És a dir, anar amb els ulls ben oberts per la vida buscant on es troba Déu en la nostra societat i en les nostres cultures, i posant-hi els mitjans per poder-lo cercar o fer-lo present en elles. Això suposa una actitud oberta al misteri de la vida i les persones, i un esforç de lucidesa per captar el que Déu espera de cadascun de nosaltres, alhora que posem en pràctica mesures adequades per realitzar-ho.

Què pot aportar a la societat actual?

Capacitat de contemplació de la realitat, adaptació a situacions canviants, forta inserció social i eclesial, mirada honesta i crítica sobre cadascun de nosaltres per veure on i quan parla Déu i quan ens estem enganyant, ajuda i acompanyament en les decisions importants de la nostra vida, atenció a les necessitats de la societat i propostes pràctiques per millorar-la. L'esperit dels Exercicis Espirituals ajuda a tot això, donant solidesa i profunditat als plantejaments.

Quins han estat els principals reptes que s'han proposat en aquest congrés?

Major col·laboració entre els nostres països europeus —en van estar representats 20—, més cooperació activa en equips internacionals en cada àrea —per exemple, l'acompanyament espiritual i d'Exercicis per Internet o el treball amb joves—, foment de més accions de participació pública a les nostres societats civils, necessitat d'actuar com a *agents multiplicadors* en cada lloc.

Òscar Bardají i Martín

PADRES E HIJOS

Los abuelos tampoco se divorcian de sus nietos

Miles de abuelos lloran la ausencia de sus nietos tanto como la de sus hijos cuando se desencadena una separación. En muchos de estos casos, en los

que estallan graves enfrentamientos en la pareja, a los abuelos se les prohíbe ver a los nietos y sufren en silencio un conflicto que no han buscado, pero que les da de lleno en el corazón. Sinceramente, me repugna que los abuelos se vean convertidos en *víctimas colaterales del divorcio*. Y ellos, obviamente, exigen el derecho de seguir siendo abuelos.

Los abuelos representan un importante apoyo en las delicadas circunstancias de la separación. En España, desde noviembre de 2003, se modifica el Código Civil con una ley mediante la cual los abuelos tienen derecho a un régimen de visitas de sus nietos, incluso si estos están en acogimiento a otra familia o institución, y además la nueva ley prevé que el juez pueda encomendar en primer lugar a los abuelos la tutela de sus nietos cuando sus padres separados no hayan conseguido llegar a un acuerdo sobre quién se hace cargo de los hijos. ¡Qué pena que tenga que ser un magistrado, una persona ajena a la familia y no los propios padres, quien autorice a los abuelos a seguir haciendo lo que nunca debió haberse interrumpido!

Quiero puntualizar que en mi experiencia profesional en numerosos casos de separación, incluso siendo muy traumática y contenciosa, cuando los abuelos han sabido mantenerse al margen de las trifulcas conyugales de sus hijos y han seguido manteniendo el afectuoso contacto con los nietos, luego, en la etapa postseparación, sus hijos (los padres) reconocen su solvencia y les dan luz verde para continuar ejerciendo plenamente de abuelos.

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

L'Aplec de l'Esperit a Terrassa (2)

L'Aplec de l'Esperit és una trobada festiva i formativa, d'ampli ressò, en la festa de la Pentecosta, que vol aplegar joves entre 16 i 35 anys, de les diòcesis de Catalunya, les Illes Balears i Andorra.

Va ser iniciada pels Minyons Escoltes l'any 1978 a Ciurana. Allí va començar el procés que va portar a la celebració de l'Aplec de l'any 1982 al santuari del Miracle. Des d'aleshores, la trobada ha passat per Poblet (1985), Lleida (1988), Manresa (1991), Girona (1994), Vilafranca del Penedès (1998), la Seu d'Urgell (2002) i Tarragona (2007).

El desè Aplec de l'Esperit tindrà lloc a la ciutat de Terrassa el dissabte 22 de maig, vigília de Pentecosta. «Amb vosaltres cada dia» és el lema amb que la CET (Conferència Episcopal Tarraconense), mitjançant el SIJ (Secretariat Interdiocesà de Joventut) i la Delegació de Pastoral de Joventut de Terrassa convoquen els joves a aquest Aplec. L'Aplec d'aquest any comptarà amb la presència de la Creu de les Jornades Mundials de la Joventut, que fou una iniciativa de Joan Pau II i que segueix l'itinerari de les celebracions d'aquestes Jornades. Les properes se celebraran a Madrid, agost de 2011, amb participació, en els dies preparatoris, de moltes diòcesis de tot el país.

L'horari de l'Aplec serà de 10.30 a 22.30 h:

- 10.30 h Arribada. Acollida a la Plaça Vella de Terrassa, pel Sr. Bisbe de Terrassa, altres bisbes i les autoritats. Acte inicial. Distribució dels joves en famílies acollidores de Terrassa per compartir un dinar familiar.
- 15.30 h Descoberta i ajuda en espais de voluntariat i participació en espais de pregària.
- 18.30 h Acollida al Parc de Vallparadís.
- 19.00 h Eucaristia al Parc de Vallparadís. Cloenda de l'Aplec.
- 20.30 h Rua fins a la zona esportiva i fi de festa.

Més informació: www.aplecesperit2010.com, o a la Delegació de Joventut de cada bisbat.

Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya, Andorra i Balears (SIJ)

SANTORAL

9. ✠ Diumenge VI de Pasqua. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. Dilluns. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. Dimarts. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. Dimecres. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. Dijous. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. Divendres. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (*Ac* 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. Dissabte. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Les-tonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 8, a les 11 h. Presideix una Professió solemne al Monestir de la Sagrada Família de les Carmelites Descalces a Tiana.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni.

Aquest diumenge dia 9, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima a Granollers.

A les 18 h. Pronuncia la conferència de clausura de la I Setmana de la Família a la Sala Capitular de la Catedral.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en la Cloenda de la I Setmana de la Família.

Dilluns dia 10, a les 11.30 h. Celebra l'Eucaristia a l'Aplec de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

Dimarts dia 11, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del Col·legi Gresol a la Catedral.

Dijous dia 13, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors a la sala de reunions de la Residència episcopal.

Divendres dia 14, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Pere d'Octavià a Sant Cugat del Vallès.

A les 21 h. Assisteix al Concert en benefici de l'Aplec de l'Esperit al Centre Cultural de Caixerassa a Terrassa.

Dissabte dia 15, a les 10 h. Presideix la reunió del Consell Pastoral Diocesà a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

A les 17 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a nois i noies de la Catequesi Especial a la parròquia de Sant Cristòfol de Terrassa.

Diumenge dia 16, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Joan de Matadepera.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

▶ NOTÍCIES

I Trobada diocesana del Moviment Cristià de Joves. El diumenge dia 11 de maig, a la tarda, a les

esglésies de Sant Pere de Terrassa es va fer la I Trobada a nivell diocesà, del Moviment Cristià de Joves (MCJ). La presidí Mons. Josep Àngel Saiz i es reuniren un centenar de joves, amb els consiliaris i animadors. Mn. Antoni Deulofeu, rector, i el Sr. Jaume Galobart s'adreçaren als nois i noies. La Gna. Glenda oferí un recital que inclogué la cançó composta per a l'Aplec de l'Esperit. El Sr. Bisbe presidí les Vespres a l'església de Santa Maria. Set joves van iniciar el procés cap a la militància. Es va tenir un record de tres persones relacionades amb l'inici del MCJ: Mn. Francesc Cima, Mn. Lluís Ferret i la Sra. Rosa Deulofeu.

Confirmacions. Durant el temps de Pasqua moltes parròquies demanen la presència del bisbe diocesà per a celebrar el sagrament de la Confirmació dintre de la Missa. Mons. Josep Àngel Saiz ho ha fet: el dissabte 10 d'abril a la parròquia de Sant Quirze i Santa Julita de Sant Quirze del Vallès; el dissabte 17 a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell; el diumenge 18 a la parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana. Els dies 15 i 16 a la tarda celebrà l'Eucaristia a la Catedral i confirmà dos

Sant Quirze del Vallès

Santa Eulàlia de Ronçana

grups de noies, alumnes del Col·legi la Vall de Bellaterra.

La Schola Cantorum a Valldoreix. El diumenge 18 d'abril, la *Schola Cantorum de Terrassa* va participar en la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix interpretant diversos cants de la missa en gregorià. Presidí Mn. Salvador Cristau, administrador parroquial i vicari general del bisbat, i va concelebrar Mn. Ivan Ortega. La *Schola cantorum* vol cultivar el cant propi de l'Església romana i fer-lo sentir i reviure a diferents indrets de la nostra diòcesi. Cal recordar que el Concili Vaticà II en la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia recomana les *Scholae cantorum* (n. 114) i el cant gregorià (n. 116).

▶ AGENDA

Conferència. *L'Altre sempre és una trobada (Des de l'experiència del treball).* A càrrec de Marta Ribas Masgoret. Organitza: Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. Dissabte dia 15, a les 17.30 h, a la Sala Capitular de la Catedral.

Curset bíblic. *El deixeble estimat, Joan? A càrrec d'Oriol Tuñi s.j., Doctor en Teologia i exdegà de la facultat de Teologia de Catalunya.* Els dijous 6, 13 i 20 de maig a les 19.30 h. Lloc: Sala d'Actes de l'Acadèmia Catòlica, c/ Sant Joan, 20 Sabadell. Organitzat per l'Acadèmia Catòlica i la Unió de Mares.

Trobada Pasqual de Cant Coral. Amb la participació de: *Coral Sant Josep* del barri de Torreforta (Taragona), *Coral IES Eugeni d'Ors* de Vilafranca del Penedès i *Coral Sonata* de la AA.VV. de Tres Torres (Granollers). Lloc: Església de Santa Eulàlia de Corró de Vall (Les Franqueses del Vallès). Diumenge dia 23 de maig a les 7 de la tarda.

REMAD MAR ADENTRO

Dar vida y sembrar esperanza

Avanzando en la celebración de la Pascua, la liturgia de este domingo ya nos invita a contemplar la acción del Espíritu Santo en la Iglesia y en el mundo. Este año debiéramos hacer un especial esfuerzo en nuestro obispado para prepararnos y para celebrar Pentecostés con una renovada conciencia de la acción del Espíritu Santo, que actualiza en la vida de los discípulos la palabra y la acción de Jesús resucitado.

El motivo es que nuestra diócesis acoge este año la celebración del «Aplec de l'Esperit», un encuentro de jóvenes cristianos de nuestras tierras que esta vez se celebra en la ciudad de Terrassa y que tiene por lema «Con vosotros cada día». Y precisamente en su doble dimensión. Con nosotros cada día está Jesús y también su Espíritu Santo, que nos ayuda a ver al Resucitado en los hechos de la vida de cada día.

La espiritualidad cristiana es una espiritualidad de la Encarnación. El Espíritu Santo es quien actuó en la Encarnación del Hijo de Dios. Y quien actuó poderosamente en la resurrección de Jesús, el crucificado que vive por siempre. El Espíritu Santo es también quien actúa en la Iglesia y en la vida del mundo.

Los cristianos estamos llamados a descubrir y a vivir la presencia de Dios en medio de la vida, y no a parte de la realidad. La espiritualidad de la Encarnación da una característica de realismo a toda la espiritualidad cristiana. No necesitamos apartarnos de la realidad de la vida de cada día para vivir la presencia del Señor y de su Espíritu Santo.

«¿Por qué buscáis entre los muertos al que vive?», se nos decía la noche de Pascua. Es una invitación a mirar a Cristo como el Viviente y a mirar a las personas que nos rodean con ganas de descubrir en ellas vida, incluso en medio de sus sufrimientos.

El sufrimiento acompaña siempre nuestra vida en este mundo. El problema es saber descubrir su sentido e incluso su fecundidad. Por ello es muy necesaria una espiritualidad pascual. Siempre he pensado que esta espiritualidad a la vez realista y pascual queda admirablemente expresada en la oración del *Ángelus* que dice así: «Infunde, Señor, tu gracia en nuestros corazones, y haz que los que por el anuncio del ángel hemos conocido la Encarnación de Jesucristo, tu Hijo, por los méritos de su pasión y muerte seamos conducidos a la gloria de la resurrección».

Los sufrimientos de nuestra vida personal y comunitaria pueden ser fecundos si los vivimos con espíritu pascual. Esto es importante, de forma especial, en la atención personal a los enfermos, a las personas incapacitadas para participar en los actos de las comunidades cristianas y en general a los ancianos. Nuestro obispado, en su Plan pastoral, recomienda que en las parroquias haya un equipo de voluntarios que junto con los sacerdotes cuide de la visita a los enfermos y a los ancianos, tanto en sus hogares como en las residencias y hospitales. Me consta que se trabaja bastante en este aspecto con la ayuda también de religiosos, religiosas y laicos.

Este es uno de los servicios más importantes que la Iglesia está llamada a hacer. Nos lo recuerda el lema de la Pascua del Enfermo de este año, que celebramos en este sexto domingo de Pascua: «Dando vida, sembrando esperanza». Dando la vida de Cristo; sembrando la esperanza que el Espíritu Santo deposita en el corazón de los creyentes.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa